Napsal uživatel Šaolín
Neděle, 01 Říjen 2000 01:00

Indies records je vydavatelskou firmou, která o sobě dává v poslední době vědět způsobem nevídaným. Nevím, jak ostatní publicisté, ale já si pomalu navykám na automatickou konzumaci jejich titulů, aniž bych předem toho kterého interpreta nějak blíže zkoumal (pokud už ho neznám od dříve). Chci tím říct, že Indies pro mě symbolizuje opravdovou kvalitu vydávaných titulů, a nevím o projektu, kde by producenti firmy šlápli vedle. A uznejte sami, u mladých a nerenomovaných kapel se to stane raz dva.

Proč o tom dnes píšu? Protože cédéčko Iva Cicvárka, které bylo 20. září slavnostně pokřtěno v Malostranské besedě, vydává právě Indies rekords. Projekt, který se točil bezmála tři roky (!) spatřil tedy konečně světlo světa.

Křtů bylo několik, lépe řečeno tři. První proběhl koncem prázdnin v Mohelnici, poslední byl naplánován do rodného Brna. Pro ten prostřední byla, jak již jsem napsal, vybrána pražská Malostranská beseda a ještě blíže Žalmanův pořad Brnkání na duši. Zde vystoupil Ivo Cicvárek i se svým Okem v první části večera a ke konci jeho recitálu přišel na pódium Žalman, aby desku pokřtil.

Narozdíl od Mohelnice, kde se album Vidět víc křtilo vodou z brněnských řek Svitavy a Svratky, se v Besedě křtilo vodou z malé brněnské říčky Bonávky. Což byl víceméně nápad proglasského Milana Tesaře. Žalman popřál Ivovi, aby se deska dobře prodávala (prý stačí 900 kusů, jak s úsměvem Ivo dodal) a hlavně aby se nenechali otrávit celkovou atmosférou kolem dnešní kultury.

Následně na to zahrál Ivo Cicvárek několik písní volnějšího ducha, které se, jak všem s lítostí sdělil, na album nevešly. Materiálu, který se nepodařilo zpracovat, bylo ale asi víc , protože Ivo a Oko z něj čerpali během celého koncertu. Můžu vás však ujistit, že ty nejlepší songy se na desku dostaly a vy tedy máte možnost si je vychutnat i v klidu svého domova.

Bravurnost, se kterou Ivo Cicvárek po celý večer střídal kytaru a klavír, by mu mohl leckterý muzikant závidět. I mezi dalším Okem a Žalmanovým spolem, který po pauze nastoupil, jsem v profesionalitě a nasazení nenašel žádný rozdíl. Velkou zásluhu na tom mají samozřejmě i cellistka Jana Havlová a flétnistka Petra Klementová - dnešní páteř Oka. A já jim přeju, aby jim to dlouho vydrželo.